

מאורע היסטורי

צויון כמו

חגיגת בית-ספר

היה זה מעמד היסטורי. נציגי ממשלת-ישראל התכנסו יחד עם שרי-החוץ האמריקאי ופמלייתו, כדי להעניק תוקף ראשוני להסדר שהם כל-כך התאמצו להרחיקו ולהכשילו. רק כאשר כלו כל הקיצין ועניבת החנק הכלכלי, הן מדיני והצבאי התהדקה סביב צווארה של המדינה, בחרו הנחנקים לבקש את מכסי מום הבקשות האפשריות, כדי לחמתיק לעצמם את המעמד.

בפעם הראשונה ניתנה הודמנות לכל אזרחי המדינה, באמצעות הטלוויזיה, ליטול חלק במעמד שאולי היה בו כדי לבשר תווה לקראת שלום. שלום כפוי, אבל שלום. רק טיבעי היה שהעם, שרק עתה נרגע מסערת הרוחות שהציפה אותו בי ויכוחים ובמהומות סביב ההסדר, ימתין למעמד שיהלום את גודל השעה ואת רצינות ההכרעה, מה שהוא קיבל תחת זאת, היה מחוזה שדמה להצגה של ליצנים. **מסביב למדינה**, אפשר היה להבין לרוחם של כל אותם שנטלו חלק במשאו-והמתן המייגע והממושך. בתום שבועות ארוכים של מתח, אחרי ויכוחים מראתרי ניים אינסופיים שהביאו אחדים מהם לי תשישות מוחלטת, אחרי שהשותף הפעיל לדיונים — הד"ר קיטינג'ר — גנף בהם לא-פעם וגער בהם כבעדת ילדים מתפרעים, הסתיים סוף-סוף מה שניראה כסיוט. תחילת שת ההקלה והתפרקות המתח באה לידי ביטוי בצחוקים, בהתבדחויות, בחיכוכים רחבים וחסרי-משמעות, שיכלו רק לעורר מבוכה בקרב הצופים.

זה החל בתום ליל-השימורים, ביום הן ראשון השבוע, בו סיכם צוות המשאו-והמתן עם קיטינג'ר את כל הנקודות שעוד היו שנויות במחלוקת ערב החתימת ההסכם בי ראשית-דבר. קיטינג'ר ויגאל אלון התייצבו מול המיקרופונים וזרקו המצלמות, כשהם מתמוגגים בצחוק, כאילו יצאו זזענה ממסיבת-רעים עליזה.

אולם מה שניראה טיבעי בתגובה ספוגי טאנית ראשונית, הפך מגוחך כאשר חזר על עצמו בטכס הרישמי של החתימה. הן מעמד היה נעדר כל טיכסיות והדר, הוא הזכיר יותר חבורת פלמ"ח מסביב למדורה מאשר תפנית היסטורית בחיי המדינה, ראשה-המשלה תופף בידו בעצבנות על מיסעד כיסאו וחייך חיוכים מאולצים, הן מציניים אצלו מבוכה. יגאל אלון לבש מתחת לחליפה הרישמית, חולצה קיצרת-שרוולים, ובכל פעם שמתח את ידו, נחשפה זרועו העירומה מתחת לשרוול.

תמצית המחלוקת, הרמטכ"ל מוטה גור חתם על המסמכים בבדיחות-הדעת, כשהוא מחליף הלצות עם הסובבים אותו. היחיד שידע כי הוא יושב מול עיני כל העולם והתנהג בהתאם לכך, היה שר הביטחון שמעון פרס, שישב מתוח וזקוף, האווירה החברותית המשועשעת, שלימי-דה מעט גם על האווירה שבה התנהלו הדיונים עם קיטינג'ר, הזכירה מסיבת כיתה בבית-ספר עממי.

גם כאשר קם ראשה-המשלה יצחק רבין לשאת את נאומו הרישמי, החל הנאום כבדיחה. המיקרופונים שהוצבו מול פיו של רבין, התנדדו. ורבין, שידע כי כל מילה מדבריו כבר מוקלטת לשידור לכל קצוות תבל, פתח את דבריו במילים: "זה רעוע..." **(IT'S SHAKY)**.

הוא התכוון, כמובן, לסוללת המיקרופור-נים, אך דבריו יכלו להתפרש גם כהצהרה פוליטית.

תוכן הדברים לא היה שונה בהרבה מן הצורה שבה נאמרו. רבין התלוצץ כמובן, כשאמר שקיטינג'ר יחסוך מעצמו טירחת אם הצדדים יסאו ויתנו במשא-ומתן ישיר ביניהם. אבל הוא התעלם מהעובדה שישיר ראל עצמה היא המנסה ברגע זה להתחמק ממשאו-מתן כזה, הן בוועידת ז'נבה והן במגעים עם אש"ף.

הדבר החשוב היחיד בטכס נעדר-הטכני סיות היה מישפט אחד בדבריו של הנרי קיטינג'ר, כאשר הטעים כי "קשה למדוד

(המחך בעמוד 36)

גם כשאתה מטייל בחו"ל - תוכל לזכות בחצי מיליון ל"י.

מלא טופס לזמן רב שבועי
ותבטיח את השתתפותך
בחמש הגרלות לזמן רצופות.
בשובך הביתה, בדוק את התוצאות.
אולי מצפה לך הפתעה...

מפעל הפיס

הסימון להצלחה שלך!

בנק אוריג'ינל אין מתחרים
צרי הטיכוח לגברים הנבחרים

שמפו רויאל

* **השמפו הצהוב** — שמפו לימון, ניטרלי, לשיער רגיל לא פרובלמטי. שומר על התכונות הטבעיות של השיער, מבליט את הגוון הטבעי ומקל על סירוק לאחר החפיפה.

כל סוגי שמפו "רויאל" מרככים את השיער, נותנים לו ברק ושומרים על הגוון הבריאו שלו. למרות שציינו כאן את התכונות העיקריות של כל אחד מסוגי שמפו "רויאל", עלינו לחזור ולהדגיש כי החלוקה כאן היא כללית ביותר, ואנו בהחלט ממליצים לכל אחד לנסות בעצמו את הסוגים השונים של שמפו "רויאל" ולראות איזה מן הצבעים הוא המתאים ביותר לתכונות השיער שלו.

סידרת השמפו "רויאל" היא סידרת השמפו הנמכרת ביותר במדינה. בשנת 1974 נמכרו בארץ 1,254,067 (מיליון מאתיים חמישים וארבע אלף שישים ושבע) שפופרות שמפו "רויאל". הסידרה מורכבת מ-4 סוגי שמפו שונים אשר להם יעדים שונים בהתאם לתכונות השער של כל אדם ואדם.

* **השמפו האדום** — מכיל חומר נגד קשקשים.

* **השמפו הכחול** — מיוחד לשיער שמן ממיס את השומן שעל השיער מבלי לייבש את עור הקרפת.

* **השמפו הירוק** — מיוחד לשיער יבש, מכיל חומרים המזינים את השיער היבש ושומר על הגוון הבריאו של השיער.